

Постановени през 2019 г. решения на Върховния касационен съд по дела, свързани с корупционни престъпления

През 2019 г. са постановени 28 решения от съдебни състави на Върховния касационен съд (ВКС). С 14 от решенията са потвърдени актовете на въззивната инстанция, с 2 – актовете на въззивната инстанция са отменени и делата са върнати за ново разглеждане, по 3 частично е потвърдено и частично е отменено решението на въззивния съд и делото е върнато за ново разглеждане, с 8 от решенията актовете на въззивната инстанция са изменени, а с 1 – производството е прекратено.

1. н. д. № 1087/2018 г., П н. о., докладчик: Татяна Кънчева, чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 от НК

Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия Р. М. П. срещу въззивно решение № 119/20.09.2018 г. по в.н.о.х.д. № 138/2018 г. на Апелативен съд – Бургас.

С присъда № 104 от 17.04.2018 г. по н.о.х.д. № 149/2018 г. на Окръжен съд – Бургас подсъдимият Р. М. П. е бил признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 от НК (даване на подкуп на две длъжностни лица – младши автоконтрольори в Сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР) и осъден, поради което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на 3 месеца, изпълнението на което е отложено по реда на чл. 66, ал. 1 от НК за три години. Със същата присъда му е наложено и наказание „глоба“ в размер на 1000 лева.

С решение № 119 от 20.09.2018 г. по в.н.о.х.д. № 138/2018 г. на Апелативен съд – Бургас присъдата е потвърдена.

С касационната жалба се иска отмяна на първоинстанционната осъдителна присъда и въззивното съдебно решение, с което е потвърдена, и оправдаване на подсъдимия.

С Решение № 24/07.02.2019 г. ВКС реши: Остава в сила решение № 19/20.09.2018 г. на Бургаския апелативен съд, постановено по в.н.о.х.д. № 138/2018 г.

Наложени наказания:

- Р. М. П. – „лишаване от свобода“ в размер на 3 месеца, изпълнението на което е отложено по реда на чл. 66, ал. 1 от НК за три години, и „глоба“ в размер на 1000 лева.

2. н. д. № 1152/2018 г., П н. о., докладчик: Теодора Стамболова, чл. 122, ал. 1 от НК и чл. 304а НК

Делото е образувано по касационен протест на Апелативна прокуратура – Варна, касационна жалба на подсъдимата А. Ж. и касационни жалби на частния обвинител и граждански ищец П. Д. против решение от 21.08.2018 г. по в.н.о.х.д. № 493/2017 г. на Апелативен съд – Варна.

С присъда от 23.10.2017 г. на Окръжен съд – Варна подсъдимата е призната за виновна в извършването на престъпление по чл. 122, ал. 1 от НК (причинила другиму смърт по непредпазливост) и по чл. 304а от НК (предложила подкуп на полицейски орган, за да не извърши действие по служба). С присъдата на подсъдимата е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на 3 години и 6 месеца за първото престъпление и в размер на 4 години и 6 месеца и наказание „глоба“ в размер на 8000 лв. за второто престъпление, като за двете деяния съдът е определил общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ в размер на 4 години и 6 месеца, към което е присъединил и „глоба“ в размер на 8000 лв. Подсъдимата е осъдена да заплати на гражданския ищец обезщетение за претърпени неимуществени вреди в резултат на престъплението по чл. 122, ал. 1 от НК – сума в размер на 150 000 лева.

С въззивното решение наказанието на подсъдимата за първото деяние е намалено на 3 години „лишаване от свобода“, а наказанието за деянието по чл. 304а от НК – на 2 години „лишаване от свобода“ и „глоба“. На основание чл. 23, ал. 1 и ал. 3 въззивният съд е определил едно общо най-тежко наказание за извършените две престъпления „лишаване от свобода“ за срок от 3 години, към което е присъединил наказанието „глоба“ в размер на 4000 лева. Намалил е и размера на присъденото в полза на гражданския ищец

обезщетение за неимуществени вреди на 100 000 лева. Въззивният съд е потвърдил присъдата в останалата част.

С касационния протест прокурорът прави искане за отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг въззивен състав.

В касационната жалба на подсъдимата се претендира нейното оправдаване изцяло или частично по повдигнатите ѝ обвинения. Алтернативно се иска намаляване на наложените ѝ наказания и прилагане на чл. 66 от НК, както и отхвърляне изцяло или намаляване на размера на присъденото обезщетение по гражданския иск, или връщане на делото за ново разглеждане от въззивния съд.

С касационните жалби от гражданския ищец и частен обвинител алтернативно се иска отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на Апелативен съд – Варна или увеличаване на присъденото обезщетение за неимуществени вреди до максимално предявения размер.

С Решение № 5/11.02.2019 г. ВКС реши: Изменя решение № 159/21.08.2018 г. на Апелативен съд – Варна по в.н.о.х.д. № 493/2017 г. като намалява наложеното на подсъдимата А. Ж. на основание чл. 122, ал. 1 НК наказание „лишаване от свобода“ от 3 на 2 години.

На основание чл. 23, ал. 1 и 3 НК определя общо най-тежко наказание (между това и определеното за извършено от нея престъпление по чл. 304а НК) „лишаване от свобода“ в размер на 2 години, към което присъединява наложеното за извършено престъпление по чл. 304а НК наказание „глоба“ в размер на 4000 лв. Остава в сила решението в останалата част.

Наложени наказания:

- А. Ж. – „лишаване от свобода“ в размер на 2 години и „глоба“ в размер на 4000 лв.

3. н. д. № 910/2018 г., I н. о., докладчик Капка Костова, чл. 123, ал. 1, пр. 2 от НК

Делото е образувано по касационна жалба на частните обвинители и граждански ищци Д. К. и С. К. срещу въззивно решение от 14.05.2018 г. по в.н.о.х.д. № 1255/2017 г. на Софийския апелативен съд (САС), с което е потвърдена изцяло присъдата на Софийския градски съд (СГС) по н.о.х.д. № 165/2011 г.

С първоинстанционната присъда подсъдимите Б. П. и И. В. са признати за невиновни и всеки един от тях е оправдан по повдигнатото им обвинение за извършване на престъпление по чл. 123, ал. 1, пр. 2 от НК в условията на независимо съпричиняване – причиняване на смъртта на трето лице поради немарливо изпълнение на правно регламентирана полицейска дейност, представляваща източник на повишена опасност – използване на помощни средства (белезници) и физическа сила от страна на служител на МВР по отношение на задържано под полицейски арест лице, регламентирана в чл. 72, ал. 1 и 2, чл. 73, ал. 2 и 3 от ЗМВР (в редакцията на „Държавен вестник“, бр. 98/2008 г.) и Наредба регламент № I-з-1231/17.08.2006 г.

С присъдата на СГС подсъдимите на основание чл. 304 от НПК са оправдани и по повдигнатото им обвинение за извършване на престъпление по чл. 387, ал. 4 вр. ал. 2, пр. 1 вр. ал. 1, пр. 3 от НК (неизпълняване на задължения по служба, от които са произлезли вредни последици и същите са причинени по непредпазливост). С присъдата са отхвърлени предявените от наследниците на починалия граждански искове за сумата от по 100 000 лв. срещу всеки от подсъдимите, представляващи обезщетение за неимуществени вреди вследствие на престъплението по чл. 123, ал. 1, пр. 2 от НК.

В касационната жалба се съдържа молба за отмяна на решението на САС и присъдата на СГС поради нарушение на материалния закон и съществени процесуални нарушения и връщане на делото за ново разглеждане на СГС.

С Решение № 236/11.03.2019 г. ВКС реши: Остава в сила решението от 14.05.2018 г. на САС по в.н.о.х.д. № 1255/2017 г., с което е потвърдена изцяло присъда от 07.04.2017 г. по н.о.х.д. № 165/2011 г. на Софийския градски съд.

4. н. д. № 7/2019 г., I н. о., докладчик: Бонка Янкова, чл. 302, т. 2 вр. чл. 301, ал. 1 от НК

Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия Ж. Х. Д. срещу въззивно решение № 136/02.11.2018 г. на Бургаския апелативен съд, с което е изменена присъда № 13/11.05.2018 г. по н.о.х.д. № 637/2016 г. на Окръжен съд – Сливен. В жалбата са релевираны касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от НПК – нарушение на материалния закон, допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание. Иска се подсъдимият да бъде оправдан по обвинението, за което е признат за виновен, алтернативно се иска отмяна на решението и присъдата и връщане на делото за ново разглеждане на първа или въззивна инстанция. Алтернативно се прави и искане наказанието „лишаване от свобода“ да бъде заменено с наказание „пробация“.

С присъда по н.о.х.д. № 637/2016 г. на Окръжен съд – Сливен подсъдимият Ж. Х. Д. е признат за виновен за това, че на 24.08.2016 г., в гр. Сливен, в качеството си на длъжностно лице – инспектор в ТД на НАП – Бургас, ИРМ – Сливен, е поискал и приел от М. С. М. от гр. Стралджа, дар – сумата от 300 лева, който не му се следва, за да не извърши действия по служба – да не състави акт за установяване на административно нарушение на „Белучи България“ ЕООД – гр. Стралджа, с управител М. С. М., изразяващо се в неиздаване на касова бележка при извършена покупка, като подкупът е извършен чрез изнудване, посредством злоупотреба със служебно положение – неколккратно заявил на управителя на търговското дружество, че ще бъде санкциониран с имуществена санкция за дружеството в размер на 3000 лв., без да е било налице такова нарушение и без да е било налице основание за съставяне на акт за установяване на административно нарушение – престъпление по чл. 302, т. 2 вр. чл. 301, ал. 1 от НК.

По отношение на подсъдимия е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на 3 години и „глоба“ в размер на 1000 лв., както и „лишаване от право да заема длъжност в системата на НАП“ за срок от три години. На основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено изпълнението на наказанието „лишаване от свобода“ за изпитателен срок от 4 години.

С решение от 02.11.2018 г. по в.н.о.х.д. № 170/2018 г. на Бургаския апелативен съд първоинстанционната присъда е изменена, като е преквалифицирано извършеното от подсъдимия Ж. Х. Д. престъпление от чл. 302, т. 2 вр. чл. 301, ал. 1 от НК в такова по чл. 301, ал. 1 от НК. С решението съдът е намалил наложените на подсъдимия Ж. Х. Д. наказания: наказанието „лишаване от свобода“ от три години на една година, наказанието „лишаване право да заема длъжност в системата на НАП“ от три години на две години и наказанието „глоба“ от 1000 лева на 500 лева. Намален е и размерът на определения на основание чл. 66 от НК относно отложеното изпълнение на наказанието „лишаване от свобода“ изпитателен срок от четири на три години. Присъдата е потвърдена в останалата част.

С Решение № 22/13.03.2019 г. ВКС реши: Отменя въззивно решение № 136/02.11.2018 г., постановено от Апелативен съд – Бургас по в.н.о.х.д. № 170/2018 г. Връща делото за ново разглеждане от друг състав на апелативния съд от стадия на съдебното заседание.

5. н. д. № 43/2019 г., II н. о. докладчик: Теодора Стамболова, чл. 302, ал. 1 вр. чл. 301, ал. 1 от НК

Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия Н. Г. Г. срещу решение № 308/25.07.2018 г. по в.н.о.х.д. № 950/2017 г. на САС, с което е потвърдена присъда № 115/25.04.2017 г. по н.о.х.д. № 985/2016 г. на Софийския градски съд.

С присъдата подсъдимият Н. Г. Г. е признат за виновен и осъден по повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл. 302, ал. 1 вр. чл. 301, ал. 1 от НК (в качеството си на полицейски орган поискал дар, който не му се следва, за да извърши действие по служба).

В касационната жалба са развити доводи за допуснати от въззивния съд съществени процесуални нарушения, нарушение на закона и явна несправедливост на наложеното на подсъдимия наказание.

При условията на алтернативност са направени искания за: оправдаването на Н. Г. Г.; отмяна на обжалваното решение и връщането на делото за ново разглеждане от Софийския апелативен съд; отмяна на първоинстанционната присъда и въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане от СГС или намаляване на наложеното на подсъдимия наказание.

С Решение № 34 от 28.02.2019 г. ВКС реши: Изменява решение № 308/25.07.2018 г., постановено от САС по в.н.о.х.д. № 950/2017 г. в частта, в която е потвърдена присъда № 115/25.04.2017 г. на СГС по н.о.х.д. № 985/2016 г., както следва: намалява поисканата като дар сума, предмет на престъплението по чл. 302, т. 1 вр. чл. 301, ал. 1 НК, на 2300 лв. На основание чл. 307 А НК осъжда подсъдимия Н. Г. да заплати в полза на държавата сумата от 2300 лв., представляваща липсващия предмет на престъплението. Остава в сила решението в останалата част.

Наложени наказания:

- Н. Г. Г. – „лишаване от свобода“ за срок от три години, чието изтърпяване е отложено с петгодишен изпитателен срок на основание чл. 66, ал. 1 НК, както и „глоба“ в размер на 3000 лв. и „лишаване от право да заема длъжност в системата на МВР“ за срок от три години. На основание чл.307 А НК подсъдимият е осъден да заплати в полза на държавата сумата от 2300 лв., представляваща левовата равностойност на предмета на престъплението.

6. н. д. № 65/2019 г., П н. о., докладчик: Галина Тонева, чл. 304а, вр. чл. 304, ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 от НК

Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия С. Д. П. срещу въззивно решение № 279/23.11.2018 г. по в.н.о.х.д. № 547/2018 г. на Апелативен съд – Пловдив.

С присъда № 43/14.09.2018 г. по н.о.х.д. № 286/2018 г. на Окръжен съд – Пазарджик подсъдимият С. Д. П. е бил признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 от НК (опит за даване на подкуп на две длъжностни лица – старши полицай и младши автоконтрольор в група „Охранителна полиция“ към РУ – Панагюрище при ОД на МВР – Пазарджик) и осъден, поради което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на една година, изпълнението на което е било отложено по реда на чл. 66, ал. 1 от НК с три години. Със същата присъда му е наложено и наказание „глоба“ в размер на 200 лева.

С решението по в.н.о.х.д. № 547/2018 г. на Апелативен съд – Пловдив присъдата е потвърдена.

С касационната жалба се иска отмяна на въззивното съдебно решение и оправдаване на подсъдимия.

С Решение № 30/19.03.2019 г. ВКС реши: Остава в сила решение № 279/23.11.2018 г., постановено по в.н.о.х.д. № 547/2018 г. по описа на Пловдивския апелативен съд.

Наложени наказания:

- С. Д. П. – „лишаване от свобода“ в размер на една година, изпълнението на което е отложено по реда на чл. 66, ал. 1 от НК с три години и „глоба“ в размер на 200 лева.

7. н. д. № 1142/2018 г., П н. о., докладчик: Жанина Начева, чл. 304а НК и чл. 54, ал. 1 от НК

Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия И. И. И. С определение от 07.07.2018 г. по н.о.х.д. № 666/2017 г. на Окръжен съд – Плевен е одобрено споразумение между Окръжна прокуратура – Плевен и И. И., с което подсъдимият е признат за виновен, че е предложил подкуп – сумата от 50 лв., на длъжностни лица – полицейски органи (престъпление по чл. 304а НК и чл. 54, ал. 1 НК), управлявал МПС без съответно свидетелство за управление (престъпление по чл. 343в, ал. 2 от НК), както и

ползвал неистински документ – свидетелство за управление на МПС (престъпление по чл. 316 вр. чл. 308, ал. 2 от НК). На основание чл. 23, ал. 1 от НК страните са се споразумели на И. И. И. да се наложи едно общо наказание от 2 години „лишаване от свобода“ при първоначален строг режим и глоба в размер на 500 лв.

С решение № 163/16.11.2017 г. по к.н.д. № 937/2017 г. на ВКС производството по н.о.х.д. № 666/2017 г. на Окръжен съд – Плевен е възобновено по искане на главния прокурор на Република България, постановеното определение е отменено и делото е върнато за ново разглеждане на Окръжна прокуратура – Плевен от стадия „Действия на прокурора след завършване на разследването“.

С присъда № 16/13.04.2018 г. по н.о.х.д. № 170/2018 г. на Окръжен съд – Плевен И. И. е признат за виновен, че е дал дар – подкуп от 50 лв. на полицейски служители и на основание чл. 304а НК вр. 54 НК му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 4 години при първоначално строг режим, както и „глоба“ в размер на 100 лв. Със същата присъда И. И. е признат за виновен и за това, че е ползвал неистински документ пред длъжностни лица и на основание чл. 316 НК вр. чл. 308, ал. 2 НК вр. чл. 54 НК е осъден на 3 години „лишаване от свобода“. На основание чл. 23, ал. 1 НК е наложено най-тежкото наказание от определените, а именно – 4 години „лишаване от свобода“.

С решение № 196/28.09.2018 г. по в.н.о.х.д. № 237/2018 г. на Апелативен съд – Велико Търново първоинстанционната присъда е отменена и наказателното производство, водено срещу И. И. за престъпление по чл. 316 вр. чл. 308, ал. 2 НК, е прекратено, а размерът на наложеното наказание е намален на 2 години „лишаване от свобода“.

В касационната жалба се иска намаляване на размера на наложеното наказание.

С Решение № 4/03.04.2019 г. ВКС реши: Остава в сила решение № 196/28.09.2018 г. на Великотърновския апелативен съд по в.н.о.х.д. № 237/2018 г. Решението не подлежи на обжалване.

Наложени наказания:

- И. И. И. – 2 години „лишаване от свобода“.

8. н. д. № 44/2019 г. , I н. о., докладчик: Невена Грозева, чл. 311, ал. 1 от НК

Делото е образувано по жалби на подсъдимата Л. П. и нейния защитник срещу решение № 452/19.11.2018 г. по в.н.о.х.д. № 1031/2018 г. на Софийския апелативен съд, с което е потвърдена присъда по н.о.х.д. № 2607/2017 г. на Софийския градски съд.

С присъдата подсъдимата – съдия в Районен съд – Раднево, временно отстранена от длъжността си до приключване на наказателното производство, е призната за виновна и осъдена по повдигнатото ѝ обвинение за извършено престъпление по чл. 311, ал. 1 от НК (съставила документ в качеството си на длъжностно лице в кръга на службата му, в който удостоверила неверни обстоятелства и изявления с цел да бъде използван този документ като доказателство за тези обстоятелства и изявления).

В касационните жалби са развити доводи за допуснати от въззивния съд съществени процесуални нарушения, нарушение на закона и явна несправедливост на наложеното на подсъдимата наказание.

При условията на алтернативност са направени искания за оправдаването на Л. П., за отмяна на обжалваното решение и връщането на делото за ново разглеждане от Софийския апелативен съд или за намаляване на наложеното на подсъдимата наказание.

С Решение № 25/22.03.2019 г. ВКС реши: Изменя решението от 19.11.2018 г. по в.н.о.х.д. № 1031/2018 г. на Софийския апелативен съд, като на основание чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „б“ от НК заменя наложеното на Л. П. наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 година с „пробация“ със задължителна регистрация по настоящ адрес два пъти седмично за срок от 1 година и задължителни срещи с пробационен служител за срок от 1 година. Потвърждава решението в останалата му част.

Наложени наказания:

- Л. П. – „пробация“ със задължителна регистрация по настоящ адрес два пъти седмично за срок от 1 година и задължителни срещи с пробационен служител за срок от 1 година.

9. н. д. № 178/2019 г., II н. о., докладчик: Елена Авдева, чл. 304а, пр. 3 вр. чл. 304, ал. 1 вр. чл. 18 от НК

Делото е образувано по касационната жалба от подсъдимия Р. Б. Ц. против решение от 09.01.2019 г. по в.н.о.х.д. № 400/2018 г. на Апелативен съд – Велико Търново, с което е потвърдена присъда от 04.09.2018 г. по н.о.х.д. № 336/2018 г. на Окръжен съд – Плевен. С нея подсъдимият е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 304а, пр. 3 вр. чл. 304, ал. 1 вр. чл. 18 от НК (направил опит да даде подкуп на длъжностни лица – полицейски органи, на длъжност младши автоконтрольори, Сектор „Пътна полиция“ към отдел „Охранителна полиция“ при ОД на МВР – Плевен, за да не извършат действия по служба).

С жалбата са развити доводи за допуснати от Апелативен съд – Велико Търново нарушения на закона, съществени процесуални нарушения и явна несправедливост. Претендира се отмяна на обжалваното решение и оправдаване на подсъдимия, алтернативно – отмяна на решението на Апелативен съд – Велико Търново и връщане на делото за ново разглеждане.

С Решение № 78/15.04.2019 г. ВКС реши: Остава в сила решение № 30/09.01.2019 г. по в.н.о.х.д. № 400/2018 г. по описа на Великотърновския апелативен съд.

Наложени наказания:

- Р. Б. Ц. – три месеца „лишаване от свобода“, чието изтърпяване е отложено съгласно чл. 66, ал. 1 от НК за срок от три години.

10. н. д. № 1029/2018 г., II н. о., докладчик: Жанина Начева, чл. 202, ал. 1, т. 1 НК

Делото е образувано по касационен протест и касационна жалба срещу въззивната присъда по в.н.о.х.д. № 75/2018 г. на Апелативен съд – Варна.

С присъда по н.о.х.д. № 393/2016 г. на Окръжен съд – Русе Р. А. Х. в качеството му на длъжностно лице – кмет на Община Ветово, е признат за виновен за присвояване на чужди пари, поради което и на основание чл. 202, ал. 1, т. 1 НК е осъден на „лишаване от свобода“ за срок от 3 години. Р. А. Х. е признат за виновен, че съзнателно сключил неизгодна сделка, поради което и на основание чл. 220, ал. 1 НК е осъден на „лишаване от свобода“ за срок от 3 години. Съдът признал подсъдимия Р. А. Х. за виновен в това, че не положил достатъчно грижи за ръководенето и управлението на повереното му имущество и от това последвали значителни щети за Община Ветово в размер на 61 933,30 лв., поради което и на основание чл. 219, ал. 1 го осъдил на „лишаване от свобода“ за срок от 1 година. Признал Р. А. Х. за виновен в това, че нарушил и не изпълнил служебните си задължения, като не провел прозрачна и действителна процедура за събиране на оферти за обект, с цел да набави облага за друго, като от деянието са могли да настъпят немаловажни вредни последици за Община Ветово, поради което и на основание чл. 282, ал. 1 вр. чл. 54 от НК го осъдил на „лишаване от свобода“ за срок от 2 години. Окръжен съд – Русе определил общо наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 години и лишил Р. А. Х. от правото да заема ръководна държавна и обществена длъжност, да упражнява професии, свързани с пазене или управление на чужди пари, вещи или други ценности за срок от 5 години. На основание чл. 66 от НК отложил изтърпяването на общото наказание за изпитателен срок от 5 години, през който подсъдимият Р. А. Х. е длъжен да работи или учи, освен ако е задължен да се лекува. Осъдил и Р. А. Х. да заплати на Община Ветово сумата 98 966,54 лв., представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди.

С въззивната присъда на Апелативен съд – Варна е намален размерът на наложеното наказание на 2 години „лишаване от свобода“, отложено за срок от 4 години, намален е и размерът на обезщетението за Община Ветово на 67 995,96 лв.

В протеста се съдържа искане за отмяна на присъдата на въззивния съд и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав. С касационната жалба се иска оправдаване на подсъдимия.

С Решение № 267/30.05.2019 г. ВКС реши: Отменя присъда № 5/29.05.2018 г. на Варненския апелативен съд по в.н.о.х.д. № 75/2018 г. в частта, с която е изменена присъда № 44/31.10.2016 г. на Русенския окръжен съд по н.о.х.д. № 393/2016 г., като деянието на подсъдимия Р. А. Х. е квалифицирано по чл. 220, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК, както и в частта, с която е потвърдено осъждането по гражданския иск до размера на сумата от 67 966,54 лева. Връща делото в тази му част за ново разглеждане от друг състав на Варненския апелативен съд от съдебно заседание. Остава в сила присъдата в останалата ѝ част.

11. н. д. № 217/2019 г., П н. о., докладчик: Татьяна Кънчева, чл. 304 от НК

Във ВКС е образувано дело по жалби на подсъдимия М. С. С. и неговия упълномощен защитник срещу въззивна присъда № 7/15.06.2018 г. на Апелативен съд – Варна, с която е отменена присъда по н.о.х.д. № 1484/2015 г. на Окръжен съд – Варна.

С първоинстанционната присъда подсъдимият е признат за невиновен по повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл. 304б, ал. 1 от НК (поискал и приел дар, който не му се следва, за да упражни влияние при вземане на решение от длъжностно лице – заместник окръжен прокурор при Окръжна прокуратура – Бургас във връзка със службата му), поради което и на основание чл. 304 от НПК е изцяло оправдан.

С въззивна присъда № 7/15.06.2018 г. по в.н.о.х.д. № 158/2018 г. Апелативен съд – Варна е отменил присъдата на първата инстанция и е постановил нова, с която подсъдимият е признат за виновен по повдигнатото му обвинение, за което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 2 години, чието изтърпяване е отложено на основание чл. 6б, ал. 1 от НК за изпитателен срок от 4 години.

С касационните жалби се релевират всички касационни основания по чл. 348, ал. 1 от НПК – нарушения на процесуалните правила и на материалния закон, както и явна несправедливост на наложеното наказание. Прави се искане за отмяна на въззивната присъда и връщане на делото за ново разглеждане, алтернативно постановяване на оправдателен съдебен акт или намаляване на размера на наложеното на подсъдимия наказание.

С Решение № 83/29.05.2019 г. ВКС реши: Остава в сила присъда № 7/15.06.2018 г. на Апелативен съд – Варна, постановена по в.н.о.х.д. № 158/2018 г.

Наложени наказания:

- М. С. С. – „лишаване от свобода“ за срок от 2 години, чието изтърпяване е отложено на основание чл. 6б, ал. 1 от НК за изпитателен срок от 4 години.

12. н. д. № 1053/2018 г., П н. о., докладчик: Биляна Чочева, чл. 282, ал. 1 от НК

Във ВКС е образувано наказателно дело срещу подсъдимия К. Х. (длъжностно лице – надзирател в затвора в гр. Бобов дол). Касационното производство е инициирано по касационна жалба на подсъдимия и защитника му срещу произнесено от САС въззивно решение № 186/08.05.2018 г. по в.н.о.х.д. № 1528/2017 г. С него е потвърдена първоинстанционната присъда от 23.10.2017 г. по н.о.х.д. № 463/2016 г. на Окръжен съд – Кюстендил, по която подсъдимият е бил признат за виновен за извършено престъпление по чл. 282, ал. 1 от НК (длъжностно лице, което наруши служебните си задължения с цел да набави за друго облага).

С присъдата му е наложено наказание от 1 година „лишаване от свобода“, чието изпълнение е отложено на основание чл. 6б, ал. 1 от НК за срок от 3 години. Съдът наложил и наказание „лишаване от право да заема държавна и обществена длъжност“ за срок от 2 години.

В касационната жалба се изтъкват доводи за допуснати нарушения на процесуалните правила, нарушения на материалния закон и явна несправедливост на наказанието, като се прави искане да се отмени решението на САС, като подсъдимият бъде оправдан поради липса на престъпление или делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.

С Решение № 285/05.07.2019 г. ВКС реши: Отменя въззивно решение № 186/08.05.2018 г. на Софийския апелативен съд, постановено по в.н.о.х.д. № 1528/2017 г., в частта относно осъждането на подсъдимия К. Й. Х. за престъпление по чл. 282, ал. 1 от НК относно нарушаване на служебни задължения по повод внасянето на 1 бр. хендсфри устройство за мобилен телефон на стойност 15 лв. с цел да набави за друго облага и от това са могли да настъпят немаловажни вредни последици, като го оправдава по тази част от повдигнатото му обвинение. Остава в сила въззивното решение в останалата му част.

Наложени наказания:

- К. Х. – 1 година „лишаване от свобода“, чието изпълнение е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК за срок от 3 години, „лишаване от право да заема държавна и обществена длъжност“ за срок от 2 години.

13. н. д. № 475/2019 г., П н. о., докладчик: Бисер Троянов, чл. 242, ал. 9 вр. с ал. 4 вр. с ал. 1, б. „б“ и „е“ от НК

Касационното производство е образувано по протест на Пловдивската апелативна прокуратура и по жалба на подсъдимия П. Д. Д. против въззивно решение № 14/22.01.2019 г. по в.н.о.х.д. № 290/ 2017 г. по описа на Пловдивския апелативен съд.

С присъда № 18/07.03.2017 г. по н.о.х.д. № 380/ 2014 г. Пловдивският окръжен съд призна:

- подсъдимия П. Д. Д. за виновен в престъпление по чл. 242, ал. 9 във вр. с ал. 4 във вр. с ал. 1, б. „б“ и „е“ от НК за приготвяне към квалифицирана митническа контрабанда в особено големи размери и случаят е особено тежък, като му наложил наказание от две години „лишаване от свобода“. Определил по реда на чл. 25 вр. с чл. 23, ал. 1 от НК едно общо най-тежкото наказание от три години „лишаване от свобода“ измежду наложените с присъдата и по н.о.х.д. № 1709/2011 г. на Пловдивския районен съд, за което определил първоначален общ режим на основание чл. 57, ал. 1, т. 3 от ЗИНЗС, и приспаднал предварителното му задържане по двете наказателни производства;

- подсъдимия П. Д. Д. за невинен по обвинението му за подбuditелство и помагачество към продължавано длъжностно престъпление по чл. 282, ал. 2 от НК, извършено от подсъдимия С. В. В.;

- подсъдимия С. В. В. за виновен в извършването на лъжливо документиране по чл. 311, ал. 1 от НК в качеството му на длъжностно лице – директор на ОДБХ, за което са му наложени наказания от една година „лишаване от свобода“ и „лишаване от право да заема отговорна служебна длъжност“ за срок от две години. На основание чл. 66 от НК отложил изпълнението на по-тежкото наказание за изпитателен срок от три години;

- подсъдимия С. В. В. за невинен в извършването на престъпление по чл. 282, ал. 2 във вр. с ал. 1 във вр. с чл. 20, ал. 2 във вр. с чл. 26 от НК;

- подсъдимите С. В. В., Й. А. Й. и В. И. Д. за невинни в съизвършителство помежду си и с подсъдимия Д. за приготвяне към квалифицирана митническа контрабанда в особено големи размери и при особено тежък случай, за което ги оправдал по повдигнатото им обвинение по чл. 242, ал. 9 във вр. с ал. 4 във вр. с ал. 1, б. „б“, „д“ и „е“ от НК;

- подсъдимите Й. А. Й., като извършител, и В. И. Д., ката помагач, за виновни в съучастие към лъжливо документиране в маловажен случай по чл. 311, ал. 2 във вр. с ал. 1 от НК, на основание чл. 78а от НК ги освободил от наказателна отговорност за извършеното от тях престъпление и им наложил административни наказания „глоба“ в различен размер: на подсъдимия Й. – 2000 лева, а на подсъдимия Д. – 5000 лева;

- подсъдимия Й. А. Й. за невинен по обвинението му по чл. 282, ал. 2 във вр. с ал. 1 във вр. с чл. 26 от НК за самостоятелно извършено длъжностно престъпление.

С решение от 22.01.2019 г. по в.н.о.х.д. № 290/ 2017 г. Пловдивският апелативен съд:

- отменил присъдата в частта за извършеното от подсъдимия Й. и подсъдимия Д. (като помагач) документно престъпление поради настъпила погасителна давност за наказателното им преследване, оправдал ги по повдигнатото им обвинение по чл. 311, ал.

2 във вр. с ал. 1 от НК и прекратил наказателното производство срещу тях на основание чл. 24, ал. 1, т. 3 от НК;

- изменил присъдата, като преквалифицирал извършеното от подсъдимия В. документно престъпление в по-леко наказуемо по чл. 311, ал. 2 във вр. с ал. 1 от НК (маловажен случай) и прекратил наказателното производство по това обвинение поради изтекла погасителна давност по чл. 24, ал. 1, т. 3 от НК;

- изменил присъдата и преквалифицирал извършеното от подсъдимия Д. престъпление по чл. 242, ал. 9 от НК в същото наказуемо престъпление, като намалил размера на неговия предмет; отложил изпълнението на наказанието от две години „лишаване от свобода“ за изпитателен срок от пет години на основание чл. 66 от НК и определил същия изпитателен срок за определеното по реда на чл. 25 от НК общо най-тежко наказание от три години „лишаване от свобода“.

В останалата част потвърдил първоинстанционната присъда и в тежест на подсъдимия Д. възложил допълнителните разноски от въззивното производство.

С Решение № 123/27.06.2019 г. ВКС реши: Отменя въззивно решение № 14/22.01.2019 г. по в.н.о.х.д. № 290/ 2017 г. по описа на Пловдивския апелативен съд в частта, с която е:

- потвърдена присъдата за оправдаване на подсъдимите С. В. В. и П. В. Д. в съучастие в престъпление по служба по чл. 282, ал. 2 във вр. с ал. 1 във вр. с чл. 26 във вр. с чл. 20, ал. 2 (за В.) и във вр. с чл. 20, ал. 3 и 4 (за Д.) от НК;

- изменена присъдата и преквалифицирано деянието на подсъдимия С. В. В. в престъпление по чл. 311, ал. 2 във вр. с ал. 1 от НК, признат е за невинен и оправдан за това престъпление, а наказателното производство е прекратено на основание чл. 24, ал. 1, т. 3 от НПК във вр. с чл. 81, ал. 3 във вр. с чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК;

- отменена присъдата за освобождаването на подсъдимите Й. А. Й., като извършител, и В. И. Д., като помагач, за престъпление по чл. 311, ал. 2 във вр. с ал. 1 от НК и наказателното производство е прекратено на основание чл. 24, ал. 1, т. 3 от НПК във вр. с чл. 81, ал. 3 във вр. с чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК;

- изменена присъдата за извършено от подсъдимия П. В. Д. деяние по чл. 242, ал. 9 във вр. с ал. 4 във вр. с ал. 1, б. „б“, „д“ и „е“ от НК, като е намален размерът на предмета на престъплението, подсъдимият е условно осъден по чл. 66 от НК за изпитателен срок от пет години и е приложено групиране по чл. 25 от НК;

- потвърдена присъдата за оправдаване на подсъдимия С. В. В. в съучастие в престъпление по чл. 242, ал. 9 във вр. с ал. 4 във вр. с ал. 1, б. „б“, „д“ и „е“ във вр. с чл. 20, ал. 2 от НК.

Връща делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд, от стадия на съдебното заседание. Остава в сила въззивното решение в останалата му част.

14. н. д. № 527/2019 г., I н. о., докладчик: Христина Михова, чл. 304а, предл. 3 вр. чл. 304, ал. 1 от НК

Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия А. Й. Г. срещу въззивно решение № 43 от 07.03.2019 г. по в.н.о.х.д. № 446/2019 г. на Апелативен съд – Велико Търново.

С присъда от 26.09.2019 г. по н.о.х.д. № 372/2018 г. на Окръжен съд – Ловеч подсъдимият А. Й. Г. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 304а, предл. 3 вр. чл. 304, ал. 1 НК (даване на подкуп на длъжностно лице – инспектор от Сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР – Ловеч) и осъден, поради което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на една година, изпълнението на което е отложено по реда на чл. 66, ал. 1 от НК с три години. Със същата присъда му е наложено и наказание „глоба“ в размер на хиляда лева.

С решение от 07.03.2019 г. по в.н.о.х.д. № 446/2019 г. на Апелативен съд – Велико Търново първоинстанционната присъда е изменена, като деянието на подсъдимия е преквалифицирано в такова по чл. 304а, предл. 3 вр. чл. 304, ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 НК (опит

за даване на подкуп на длъжностно лице). С въззивното съдебно решение в останалата ѝ част първоинстанционната присъда е потвърдена.

С касационната жалба се иска отмяна на въззивното съдебно решение, с което е изменена първоинстанционната присъда и деянието е преквалифицирано в опит, и оправдаване на подсъдимия или намаляване на неговото наказание.

С Решение № 136 от 04.07.2019 г. ВКС реши: Остава в сила въззивно решение № 43/07.03.2019 г., постановено по в.н.о.х.д. № 446/2018 г. по описа на Апелативен съд – Велико Търново.

Наложени наказания:

- А. Й. Г. – 1 година „лишаване от свобода“, чието изпълнение е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК за срок от 3 години, и „глоба“ в размер на 1000 лв.

15. н. д. № 536/2019 г., II н. о., докладчик: Елена Авдева, чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 от НК

Във Върховния касационен съд е образувано дело по жалба на подсъдимия Б. Г. Ж., подадена чрез неговия упълномощен защитник, срещу въззивна присъда № 16/02.11.2018 г. на Апелативен съд – София, с която е отменена присъда по н.о.х.д. № 3765/2017 г. на Софийския градски съд.

С първоинстанционната присъда подсъдимият е признат за невиновен по повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 от НК (направил опит да даде подкуп на длъжностно лице – полицейски орган, за да не извърши действия по служба), поради което и на основание чл. 304 от НПК е изцяло оправдан.

С въззивна присъда № 16/02.11.2018 г. по в.н.о.х.д. № 764/2018 г. Апелативен съд – София е отменил присъдата на Софийския градски съд и е постановил нова, с която подсъдимият е признат за виновен по повдигнатото му обвинение, за което са му наложени наказания „лишаване от свобода“ за срок от 1 година, чието изтърпяване е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК за изпитателен срок от три години, и „глоба“ в размер на 500 лева.

С касационната жалба се релевират всички касационни основания по чл. 348, ал. 1 от НПК – нарушения на процесуалните правила и на материалния закон, както и явна несправедливост на наложеното наказание. Прави се искане за отмяна на въззивния съдебен акт и оправдаване на подсъдимия, алтернативно връщане на делото за ново разглеждане.

С Решение № 127 от 11.07.2019 г. ВКС реши: Изменява присъда № 16 от 02.11.2018 г. по в.н.о.х.д. № 764/2018 г. по описа на Софийския апелативен съд, като намалява наказанието, наложено на подсъдимия Б. Г. Ж., от една година лишаване от свобода на три месеца лишаване от свобода.

Наложени наказания:

- Б. Г. Ж. – три месеца „лишаване от свобода“, чието изпълнение е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК за срок от 3 години, и „глоба“ в размер на 500 лв.

16. н. д. № 430/2019 г., III н. о., докладчик: Антоанета Данова, чл. 201 от НК

Във Върховния касационен съд по жалба на защитника на подсъдимия Д. И. Д. е образувано наказателно дело № 430/2019 г.

Касационната жалба е подадена против присъда № 48 от 18.02.2019 г. по в.н.о.х.д. № 5390/2018 г. по описа на Софийския градски съд, с която е отменена присъда № 2527 от 12.04.2016 г. по н.о.х.д. № 17197/2014 г. на Софийския районен съд.

С първоинстанционната присъда подсъдимият е признат за виновен за извършване на престъпление по чл. 206 от НК (обсебване).

С присъдата на Софийския градски съд подсъдимият е признат за виновен да е извършил престъпление по чл. 201 от НК (длъжностно присвояване).

В касационната жалба са развити доводи за допуснати от въззивния съд съществени процесуални нарушения, нарушение на закона и явна несправедливост на наложеното на подсъдимия наказание.

При условията на алтернативност са направени искания за оправдаването на Д. И. Д. или за отмяна на обжалваната присъда и връщането на делото за ново разглеждане от Софийския градски съд.

С Решение № 126 от 23.07.2019 г. ВКС реши: Изменява въззивна присъда № 48 от 18.02.2019 г., постановена по в.н.о.х.д. № 5390/2018 г. по описа на Софийския градски съд, в наказателно-осъдителната ѝ част, като преквалифицира деянието, за което подсъдимият Д. И. Д. е признат за виновен и осъден, от престъпление по чл. 201, ал. 1 от НК в такова по чл. 204, б. „а“ във вр. с чл. 201, ал. 1 от НК и прилага закона за давността. Остава в сила присъдата в останалата ѝ част.

17. н. д. № 228/2019 г., I н. о., докладчик: Николай Дърмонски, чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 от НК

Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимата М. П. В. срещу решението по в.н.о.х.д. № 216/2016 г. на Апелативен съд – Варна, с което е изменена присъдата по н.о.х.д. № 805/2014 г. на Окръжен съд – Варна.

С първоинстанционната присъда М. П. В. е призната за виновна, че в качеството си на длъжностно лице – главен счетоводител на Кооперация „Галатя – Варна“, присвоила чужди пари – сумата от 495 272,16 лева, връчени в това ѝ качество и поверени ѝ да ги пази и управлява, като присвояването е в големи размери, поради което и на основание чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 и чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК ѝ е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 2 г. и 8 м.; по чл. 37, ал. 1, т. 6 от НК – „лишаване от право да заема държавна длъжност, свързана с отчетническа и материална отговорност“ за срок от 2 г. и 8 м., и по чл. 37, ал. 1, т. 7 от НК – „лишаване от право да упражнява професия счетоводител“ за срок от 2 г. и 8 м. Призната е за виновна и в извършването на престъпление по чл. 257, ал. 1 (отм.) от НК за това, че в качеството си на главен счетоводител избегнала плащане на дължими от кооперацията данъчни задължения в особено големи размери – общо 36 822 лв., поради което ѝ е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 г. и 6 м. На основание чл. 23, ал. 1 от НК на подсъдимата е наложено да изтърпи по-тежкото от определените наказания, а именно „лишаване от свобода“ за срок от 2 г. и 8 м., чието изтърпяване е отложено с изпитателен срок от 4 г. Към него са присъединени и наказанията по чл. 37, ал. 1, т. 6 и т. 7 от НК – „лишаване от право да заема държавна длъжност, свързана с отчетническа и материална отговорност“ и „лишаване от право да упражнява професия счетоводител“ за срок от 2 г. и 8 м.

С въззивното решение присъдата е изменена, като за престъплението по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 и чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК наказанието е намалено на „лишаване от свобода“ за срок от 1 година, чието изтърпяване е отложено за срок от 3 години. Към него са присъединени наказанията по чл. 37, ал. 1, т. 6 и т. 7 НК – „лишаване от правото да заема държавна длъжност, свързана с отчетническа и материална отговорност“ и „лишаване от правото да упражнява професия счетоводител“ за срок от 1 година. За престъплението по чл. 257, ал. 1 (отм.) от НК наказанието е намалено на „лишаване от свобода“ за срок от 6 месеца, като изтърпяването е отложено за срок от 3 години. На основание чл. 23, ал. 1 от НК на подсъдимата е наложено да изтърпи най-тежкото от определените наказания, а именно „лишаване от свобода“ за срок от 1 година, отложено за срок от 3 години. Към него са присъединени наказанията за лишаване от права за срок от 1 година.

В касационната жалба се отправя молба за отмяна на въззивното решение и за оправдаване на М. П. В. изцяло.

С Решение № 73 от 12.07.2019 г. ВКС реши: Изменя решение № 221 от 13.12.2018 г., постановено по в.н.о.х.д. № 216/2016 г. от Варненския апелативен съд, както следва: отменя осъждането на М. П. В. да заплати на кооперация „Галатя – Варна“ сумата

от 365 673,70 лв. като обезщетение за причинени на кооперацията имуществени вреди в периода от 2002 до края на 2006 г., ведно със законната лихва от датата на увреждането до окончателното ѝ изплащане и отхвърля изцяло така предявения иск за претендираното обезщетение от непозволено увреждане като погасен по давност; отменя решението в частта му относно осъждането на М. П. В. да заплати допълнителна държавна такса в размер на 14 626,95 лв. върху уважения размер на гражданския иск, предявен от кооперация „Галатя – Варна“. Остава в сила решението в останалата част.

Наложени наказания:

- М. П. В. – „лишаване от свобода“ за срок от 1 година, отложено за срок от 3 години, „лишаване от правото да заема държавна длъжност, свързана с отчетническа и материална отговорност“ и „лишаване от правото да упражнява професия счетоводител“ за срок от 1 година.

18. н. д. № 1228/2018 г., III н. о., докладчик: Даниела Атанасова, чл. 167, ал. 4, пр. 2 вр. ал. 2, пр. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК и чл. 167, ал. 2, пр. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК

Делото е образувано по жалба на подсъдимия Д. В. – кмет на с. Узунджово, Община Хасково, срещу решението по в.н.о.х.д. № 371/2018 г. на Софийския апелативен съд, с което е изцяло потвърдена първоинстанционната присъда по н.о.х.д. № 3743/2016 г. на Софийския градски съд (СГС).

С присъдата на СГС подсъдимият е признат за виновен за извършени две престъпления по чл. 167, ал. 4, пр. 2 вр. ал. 2, пр. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК и по чл. 167, ал. 2, пр. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (който организира предлагането или даването на друго на имотна облага с цел да бъде склонен да упражни изборителното си право в полза на определен кандидат, политическа партия или коалиция или да гласува на референдум по определен начин).

С присъдата и по двете престъпления му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от по 2 години и „глоба“ от по 10 000 лева. На основание чл. 23 от НК му е наложил едно общо наказание от 2 години „лишаване от свобода“, чието изпълнение е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК за срок от 4 години. Съдът присъединил на основание чл. 23, ал. 2 от НК към така наложеното наказание и „лишаване от правото да заема изборна държавна и обществена длъжност“ за срок от 4 години.

В касационната жалба се прави искане да се отмени решението на САС, като се оправдае подсъдимият Д. В. поради липса на извършено престъпление или алтернативно да се отмени въззивният съдебен акт и делото да се върне за ново разглеждане или да се намали наложеното наказание.

С Решение № 18 от 16.09.2019 г. ВКС реши: Остава в сила решение № 387 от 18.10.2018 г. на Софийския апелативен съд, постановено по в.н.о.х.д. № 371/2018 г.

Наложени наказания:

- Д. В. – 2 години „лишаване от свобода“, чието изпълнение е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК за срок от 4 години, и „лишаване от правото да заема изборна държавна и обществена длъжност“ за срок от 4 години.

19. н. д. № 1223/2018 г., III н. о., докладчик: Даниела Атанасова, чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 от НК

Делото е образувано по протест на Апелативна прокуратура – Варна срещу присъда от 05.10.2018 г. на Апелативен съд – Варна, с която подсъдимият М. Т. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 282, ал. 2 във вр. с ал. 1 от НК (в качеството му на лице, заемащо отговорно служебно положение – кмет на Община Дулово, е извършил престъпление по служба, изразяващо се в нарушение на служебните му задължения по Закона за обществените поръчки (ЗОП) и Правилника за прилагане на ЗОП, с цел да набави за друго облага и от това са могли да настъпят немаловажни вредни последици за „Публични инвестиционни проекти“ ЕАД в размер на 1 223 293,78 лева, както и за Община Дулово, изразяващи се в накърняване на авторитета и доверието в местната изпълнителна власт).

Със същата присъда е потвърдена присъда от 28.09.2017 г. на Окръжен съд – Силистра, с която подсъдимите М. Т., Г. С. и Р. М. са признати за невинни да са извършили престъпление по чл. 311, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (при условията на продължавано престъпление, в съучастие като съизвършители, в качеството си на длъжностни лица, в кръга на службата си, съставили официални документи, в които удостоверили неверни обстоятелства, с цел за бъдат използвани тези документи като доказателство за тези обстоятелства).

В протеста се сочат касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от НПК, като по отношение на оправдателната част на присъдата за деянието по чл. 311, ал. 1 от НК се твърдят допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон. По отношение на осъждането на М. Т. за престъплението по чл. 282, ал. 2 във вр. с ал. 1 от НК се твърди явна несправедливост на наложеното му наказание в размер на 6 месеца „лишаване от свобода“. Последното е групирано с наказания по влезли в сила по отношение на М. Т. присъди, като му е определено общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от 5 г., както и наказания „лишаване от право да заема държавна и обществена длъжност“ за срок от 6 години, „лишаване от право да упражнява дейност, свързана с управление и разпореждане с държавни и общински средства и активи“ за срок от 5 години, и „глоба“ в размер на 5 000 лв.

С протеста се иска отмяна на постановената от Апелативен съд – Варна присъда и връщане на делото на въззивния съд за ангажиране наказателната отговорност на тримата подсъдими за извършено деяние по чл. 311, ал. 1 от НК, както и за увеличаване на наложеното на подсъдимия М. Т. наказание за извършеното престъпление по чл. 282, ал. 2 във вр. с ал. 1 от НК.

С Решение № 19 от 01.10.2019 г. ВКС реши: Остава в сила въззивна присъда № 12 от 05.10.2018 г., постановена по в.н.о.х.д. № 213/2018 г. по описа на Апелативен съд – Варна.

Наложени наказания:

- М. Т. – „лишаване от свобода“ за срок от 5 г., както и наказания „лишаване от право да заема държавна и обществена длъжност“ за срок от 6 години, „лишаване от право да упражнява дейност, свързана с управление и разпореждане с държавни и общински средства и активи“ за срок от 5 г., и „глоба“ в размер на 5000 лв.

20. н. д. № 526/2019 г., II н. о., докладчик: Жанина Начева, чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 от НК

Делото е образувано по касационен протест на прокурор при Апелативна прокуратура – Пловдив срещу въззивно решение № 56 от 03.04.2019 г. по в.н.о.х.д. № 611/2018 г. на Апелативен съд – Пловдив.

С присъда № 44 от 24.10.2018 г. по н.о.х.д. № 236/2018 г. на Окръжен съд – Стара Загора подсъдимият Ж. Г. С. е признат за невиновен в извършването на престъпление по чл. 304а вр.чл. 304, ал. 1 НК (предлагане и даване на подкуп на полицейски орган – младши полицейски инспектор в група „Териториална полиция“ на сектор „Охранителна полиция“ при 2 РУ – Стара Загора) и оправдан по така повдигнатото му обвинение.

С решение от 03.04.2019 г. по в.н.о.х.д. № 611/2018 г. на Апелативен съд – Пловдив, образувано по въззивен протест на прокурор при Окръжна прокуратура – Стара Загора, оправдателната присъда на първоинстанционния съд е потвърдена.

С касационния протест се иска отмяна на въззивното съдебно решение, с което е потвърдена първоинстанционната оправдателна присъда, и връщане на делото за ново разглеждане от въззивния съд.

С Решение № 137 от 11.11.2019 г. ВКС реши: Остава в сила решение № 56 от 3.04.2019 г. на Пловдивския апелативен съд по в.н.о.х.д. № 611/2018 г.

21. н. д. № 670/2019 г., I н. о., докладчик: Румен Петров, чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 от НК

Във ВКС е образувано к.н.д. № 670/2019 г. по жалба на подсъдимия Х. А. К., подадена чрез неговия упълномощен защитник, срещу въззивно решение № 56/21.05.2019 г. на Апелативен съд – Бургас.

С присъда № 264/07.11.2018 г. по н.о.х.д. № 838/2018 г. на Окръжен съд – Бургас подсъдимият е признат за виновен по повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 от НК (дал подкуп на длъжностни лица, полицейски органи – командир на отделение и старши полицаи, за да не извършат действия по служба), за което са му наложени наказания „лишаване от свобода“ за срок от 6 месеца, чието изтърпяване е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК за изпитателен срок от три години, и „глоба“ в размер на 500 лева.

С въззивното решение по в.н.о.х.д. № 27/2019 г. Бургаският апелативен съд е изменил първоинстанционната присъда, като е преквалифицирал извършеното престъпление в опит по чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 от НК, намалил е наложените наказания на подсъдимия от 6 на 4 месеца „лишаване от свобода“ и от 500 лева на 300 лева „глоба“, а в останалата част я е потвърдил.

С касационната жалба се релевира касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 3 от НПК – явна несправедливост на наложеното наказание. Прави се искане за налагане на наказание „пробация“.

С Решение № 162/03.10.2019 г. ВКС реши: Остава в сила въззивно решение № 56/21.05.2019 г., постановено по в.н.о.х.д. № 27/2019 г. по описа на Апелативен съд – Бургас.

Наложени наказания:

- Х. А. К. – „лишаване от свобода“ за срок от 4 месеца, отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК за изпитателен срок от три години, и „глоба“ в размер на 300 лв.

22. н. д. № 757/2019 г., II н. о., докладчик: Теодора Стамболова, 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК

Във ВКС е образувано наказателно дело № 757/2019 г. срещу подсъдимия А. А. Т. за извършени тежки престъпления при условията на продължавани престъпления – присвояване на чужди пари в качеството на длъжностно лице (частен съдебен изпълнител) и избягване установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери.

Делото е образувано по касационен протест на прокурор при Апелативна прокуратура – Варна срещу нова присъда № 2 от 12.04.2019 г. по в.н.о.х.д. № 63/2019 г. на Апелативен съд – Варна.

С присъда № 27 от 13.11.2018 г. по н.о.х.д. № 202/2018 г. на Окръжен съд – Шумен подсъдимият А. А. Т. е признат за виновен в извършването на следните престъпления:

- продължавано престъпление, в качеството на длъжностно лице – частен съдебен изпълнител, по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК (длъжностно престъпление в големи размери), поради което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на две години и десет месеца, а на основание чл. 202, ал. 3 вр. чл. 37, ал. 1, т. 6 и 7 от НК е наложено и наказание „лишаване от право да заема длъжност и да упражнява професия „съдия-изпълнител“ за срок от три години;

- при условията на продължавано престъпление, в качеството на ЧСИ и ФЛ, сам и посредствено извършителство на двама счетоводители избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери – престъпление по чл. 255, ал. 3 вр. ал. 1, т. 2, предл. 2-ро вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 и ал. 3 от НК, поради което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на две години;

- при условията на продължавано престъпление и в качеството на данъчно задължено лице – ЧСИ, избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в големи размери – престъпление по чл. 255, ал. 3 вр. ал. 1, т. 1 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 и ал. 3 от НК, поради което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на две години. На основание чл. 23, ал. 1 от НК съдът определил едно общо най-

тежко наказание на подсъдимия в размер на две години и десет месеца „лишаване от свобода“, изтърпяването на което на основание чл. 66, ал. 1 от НК отложил за срок от пет години, а на основание чл. 23, ал. 2 и ал. 3 от НК присъединил допълнително наложените наказания по чл. 37, ал. 1, т. 6 и 7 от НК – лишаване от права да заема съответна длъжност и да упражнява професия „съдия-изпълнител“ за срок от три години. С присъдата подсъдимият е осъден и да заплати на конституираните по делото граждански ищци и конституирания частен обвинител и граждански ищец суми, представляващи обезщетения за претърпени имуществени вреди, ведно със законната лихва.

С нова присъда № 2 от 12.04.2019 г. по в.н.о.х.д. № 63/2019 г. на Апелативен съд – Варна е отменена частично присъдата на първоинстанционния съд и подсъдимият е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 54 и чл. 58а, ал. 1 вр. чл. 37, ал. 1, т. 7 от НК, като му е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на три години и наказание „лишаване от право“ да упражнява дейност като частен съдебен изпълнител за срок от три години и шест месеца и признат за невиновен по обвинението за извършено престъпление по чл. 255, ал. 3 вр. ал. 1, т. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК. С новата присъда на въззивния съд е потвърдена присъдата на първоинстанционния съд в останалата ѝ част. На основание чл. 23, ал. 1 от НК е определено едно общо най-тежко наказание в размер на три години „лишаване от свобода“, изпълнението на което е отложено за срок от пет години, а на основание чл. 23, ал. 2 от НК е присъединено допълнителното наказание „лишаване от право да упражнява дейност като частен съдебен изпълнител“ за срок от три години и шест месеца.

С касационния протест и допълнението към него се заявяват всички касационни основания и се иска отмяна на новата присъда в протестираните части и връщане на делото за ново разглеждане от въззивния съд.

С Решение № 176/07.10.2019 г. ВКС реши: Отменява присъда № 2/12.04.2019 г., постановена от АС – Варна по в.н.д. № 63/2019 г. в частта по признаване на подсъдимия А. А. Т. за невиновен в извършено престъпление по чл. 255, ал. 3 вр. ал. 1, т. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК. Връща делото за ново разглеждане в тази част от друг състав на въззивния съд. Остава в сила присъдата в останалата част. Решението е окончателно.

23. н. д. № 767/2019 г., III н. о., докладчик: Даниел Луков, чл. 311, ал. 1, пр. 1 от НК

Делото е образувано по жалба на подсъдимия С. Б. Т. против решение № 90 от 27.02.2019 г. на САС по в.н.о.х.д. № 1208/2018 г. Сочат се всички основания за касационен контрол по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК, предвид неправилно приложение на материалния закон, съществени процесуални нарушения и явна несправедливост на наложеното наказание. Отправено е искане за отмяна на решението.

С атакувания въззивен съдебен акт е потвърдена присъда от 16.03.2018 г. по н.о.х.д. № 3890/2015 г. на Софийския градски съд. С първоинстанционната присъда подсъдимият – като длъжностно лице, в качеството му на полицейски орган – държавен служител в МВР – младши автоконтрольор към отдел „Пътна полиция“ при СДВР, е признат за виновен в извършването на:

- документно престъпление по чл. 311, ал. 1, пр. 1 от НК – в кръга на службата си съставил официален документ (известие за глоба с фиш), в който удостоверил невярно обстоятелство, за което е осъден на една година „лишаване от свобода“, чието изтърпяване е отложено на осн. чл. 66, ал. 1 от НК за срок от три години, както и на „лишаване от право да заема длъжност в държавна или обществена организация“ за срок от три години;

- за престъпление по чл. 302, т. 1, пр. 6 вр. чл. 301, ал. 1, пр. 1 и 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, извършено при условията на продължавано престъпление – поискарал и приел дал, който не му се следва, за да не извърши престъпления по служба, а именно да състави акт за установяване на административни нарушения съгласно задълженията си по чл. 189, ал. 1 от ЗДвП или да наложи наказание с известие за глоба с фиш съгласно задълженията си по чл. 186 от ЗДвП във връзка с констатирани нарушения по ЗДвП, за което е осъден на

три години „лишаване от свобода“, чието изтърпяване е отложено на осн. чл. 66, ал. 1 от НК за срок от пет години, „глоба“ в размер на две хиляди лв., както и „лишаване от право да заема длъжност в държавна и или обществена организация“ за срок от три години.

На осн. чл. 23, ал. 1 от НК на подсъдимия е наложено едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от три години, чието изтърпяване е отложено на осн. чл. 66, ал. 1 от НК за срок от пет години, „глоба“ в размер на 2000 лв. и „лишаване от право да заема длъжност в държавна или обществена организация“ за срок от три години.

С Решение № 182/11.11.2019 г. ВКС реши: Остава без разглеждане касационната жалба от адв. Л. Г., защитник на подсъдимия С. Б. Т., срещу решение № 90 от 27.02.2019 г. на Софийския апелативен съд, постановено по в.н.о.х.д. № 1208/2018 г. по описа на същия съд. Прекратява производството по н. д. № 767/2019 г. на ВКС.

Наложени наказания:

- С. Б. Т. – „лишаване от свобода“ за срок от 3 г., отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК за изпитателен срок от пет години, „глоба“ в размер на 2000 лв. и „лишаване от право да заема длъжност в държавна или обществена организация“ за срок от 3 г.

24. н. д. № 626/2019 г., III н. о., докладчик: Красимира Медарова, чл. 309, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК

Делото е образувано по касационна жалба на служебния защитник на подсъдимия Н. С. В. срещу нова присъда № 99 от 12.04.2019 г. по в.н.о.х.д. № 4610/2018 г. на Софийския градски съд.

С присъда от 19.03.2018 г. по н.о.х.д. № 8579/2016 г. на Софийския районен съд подсъдимият е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 309, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (съставяне на неистински частни документи и тяхната употреба, за да докаже, че съществува някое правно отношение, извършено при условията на продължавано престъпление – с пет деяния), поради което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на една година. На основание чл. 68, ал. 1 от НК съдът привел в изпълнение наложеното наказание „лишаване от свобода“ за срок от четири месеца по н.о.х.д. № 280/2013 г. на Районен съд – Пещера. Със същата присъда съдът признал за невиновен и оправдал подсъдимия по повдигнатото му обвинение за извършено престъпление и по чл. 310, ал. 1 вр. чл. 309, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (съставяне в качеството на длъжностно лице на неистински частни документи и тяхната употреба, за да докаже, че съществува някое правно отношение, извършено при условията на продължавано престъпление – с други седем деяния).

С нова присъда № 99 от 12.04.2019 г. по в.н.о.х.д. № 4610/2018 г. на Софийския градски съд, образувано по протест на прокуратурата и жалба на служебния защитник на подсъдимия, присъдата на първоинстанционния съд в оправдателната ѝ част е отменена и подсъдимият е признат за виновен по чл. 310, ал. 1 вр. чл. 309, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (съставяне в качеството на длъжностно лице на неистински частни документи и тяхната употреба, за да докаже, че съществува някое правно отношение, извършено при условията на продължавано престъпление – със седем деяния), поради което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на една година, като на основание чл. 23, ал. 1 от НК съдът определил едно общо, най-тежко наказание в размер на една година, а на основание чл. 24 от НК увеличил така определеното общо наказание с една втора до окончателния размер от една година и шест месеца „лишаване от свобода“. В останалата ѝ част присъдата на първоинстанционния съд е потвърдена.

С касационната жалба се иска отмяна на новата присъда на въззивния съд и оправдаване на подсъдимия за престъплението, за което е бил признат за виновен с нея и намаляване на размера на наказанието, определено по чл. 23 и 24 от НК.

С Решение № 158/11.11.2019 г. ВКС реши: Изменя въззивна присъда № 99/12.04.2019 г. на Софийския градски съд по в.н.о.х.д. № 4610/2018 г., като я отменя в частта, с която е увеличено с 6 месеца на основание чл. 24 от НК наложеното на подсъдимия Н. С. В. общо наказание по чл. 23, ал. 1 от НК в размер на 1 година лишаване от свобода. Остава в сила присъдата в останалата част.

Наложени наказания:

- Н. С. В. – „лишаване от свобода“ за срок от 1 г.

25. н. д. № 916/2019 г., I н. о., докладчик: Евелина Стоянова, чл. 201 от НК

Делото е образувано по касационна жалба и допълнение към нея от подсъдимата С. Р. С. (обвинена за присвояване на чужди пари в качеството ѝ на длъжностно лице – продавач-консултант), подадени от служебен защитник, срещу нова присъда от 03.04.2019 г. по в.н.о.х.д. № 1182/2018 г. на Окръжен съд – Стара Загора.

С присъда по н.о.х.д. № 3687/2017 г. на Районен съд – Стара Загора подсъдимата С. Р. С. е призната за невиновна в извършването на престъпление по чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване при условията на продължавано престъпление).

С решението по в.н.о.х.д. № 1182/2018 г. на Окръжен съд – Стара Загора оправдателната присъда на първоинстанционния съд е отменена и подсъдимата е призната за виновна по повдигнатото ѝ обвинение, като е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на 2 години, изпълнението на което е отложено по реда на чл. 66, ал. 1 от НК за срок от 3 години.

С касационната жалба се заявяват всички касационни основания и се иска отмяна на новата присъда и оправдаване на подсъдимата или връщане на делото за ново разглеждане от въззивния съд.

С Решение № 216/02.12.2019 г. ВКС реши: Остава в сила нова присъда № 12 от 03.04.2019 г., постановена по в.н.о.х.д. № 1182/2018 г. на Окръжния съд – Стара Загора. Решението е окончателно.

Наложени наказания:

- С. Р. С. – „лишаване от свобода“ в размер на 2 години, изпълнението на което е отложено по реда на чл. 66, ал. 1 от НК за срок от 3 години.

26. – н. д. № 972/2019 г., II н. о., докладчик: Теодора Стамболова, чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 от НК

Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия Д. С. К., подадена от упълномощен защитник, срещу въззивното решение от 05.08.2019 г. по в.н.о.х.д. № 136/2019 г. на Апелативен съд – Бургас.

С присъда от 18.04.2019 г. по н.о.х.д. № 206/2019 г. на Окръжен съд – Бургас подсъдимият е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 НК (даване на подкуп на длъжностни лица – полицейски органи) и осъден, поради което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на 6 месеца и наказание „глоба“ в размер на 1000 лева.

С решението по в.н.о.х.д. № 136/2019 г. на Апелативен съд – Бургас първоинстанционната присъда е изменена, като деянието на подсъдимия е преквалифицирано в такова по чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 НК (опит за даване на подкуп на длъжностни лица – полицейски органи). С въззивното решение в останалата ѝ част първоинстанционната присъда е потвърдена.

С касационната жалба се иска изменение на въззивното решение в частта за наказанието, с което е изменена първоинстанционната присъда и деянието е преквалифицирано в опит, и намаляване на наложеното наказание на подсъдимия.

С Решение № 223/21.11.2019 г. ВКС реши: Остава в сила решение № 131/05.08.2019 г., постановено от АС – Бургас по в.н.д. 136/2019 г.

Наложени наказания:

- Д. С. К. – „лишаване от свобода“ в размер на 6 месеца и „глоба“ в размер на 1000 лева.

27. н. д. № 735/2019 г., III н. о., докладчик: Красимира Медарова, 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК

Във ВКС е образувано наказателно дело № 735/2019 г. срещу подсъдимата Н. П. Н. в качеството ѝ на длъжностно лице – ръководител „Сервизна база“ – Плевен към „Асансьорни сервизи“ АД, за присвояване при условията на продължавано престъпление.

Делото е образувано по касационен протест срещу нова присъда № 18 от 24.04.2019 г. по в.н.о.х.д. № 80/2019 г. на Окръжен съд – Плевен.

С присъда № 55 от 26.03.2018 г. по н.о.х.д. № 2856/2017 г. на Районен съд – Плевен подсъдимата Н. П. Н. е призната за виновна в извършването на престъпление по чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (присвояване на чужди пари при условията на продължавано престъпление) и осъдена, поради което ѝ е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на една година, изпълнението на което е отложено по реда на чл. 66, ал. 1 от НК за срок от три години.

С нова присъда № 18 от 24.04.2019 г. по в.н.о.х.д. № 80/2019 г. на Окръжен съд – Плевен осъдителната присъда на първоинстанционния съд е изцяло отменена и подсъдимата е призната за невиновна и оправдана по повдигнатото ѝ обвинение за извършено престъпление по чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.

С касационния протест се релевират основанията по чл. 348, ал. 1, т. т. 1 и 2 от НПК, като се иска отмяна на новата присъда на въззивния съд и връщане на делото за ново разглеждане.

С Решение № 173/18.12.2019 г. ВКС реши: Отменя въззивна присъда на Окръжен съд – Плевен № 18/24.04.2019 г. по в.н.о.х.д. № 80/2019 г. Връща делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд от стадия на съдебното заседание.

28. н. д. № 794/2019 г. , II н. о., докладчик: Бисер Троянов, чл. 302, т. 2 вр. чл. 301, ал. 1 от НК

Делото е образувано по касационна жалба от подсъдимия Ж. Х. Д. срещу въззивно решение № 93 от 21.06.2019 г. на Бургаския апелативен съд, с което е изменена присъда № 13 от 11.05.2018 г. по н.о.х.д. № 637/2016 г. на Окръжен съд – Сливен.

С първоинстанционната присъда подсъдимият Ж. Х. Д. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 302, т. 2 вр. чл. 301, ал. 1 от НК (в качеството си на длъжностно лице – инспектор в ТД на НАП – Бургас, поискал и приел от М. С. М. дар – сумата от 300 лева, който не му се следва, за да не извърши действия по служба – да не състави акт за установяване на административно нарушение, като подкупът е извършен чрез изнудване, посредством злоупотреба със служебно положение). На подсъдимия са наложени наказания: „лишаване от свобода“ в размер на 3 години, изтърпяването на което на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено за срок от 4 години; „глоба“ в размер на 1000 лв. и „лишаване от право да заема длъжност в системата на НАП“ за срок от три години.

С решение № 93 от 21.06.2019 г. по в.н.о.х.д. № 65/2019 г. Бургаският апелативен съд изменил присъдата на първата инстанция, като преквалифицирал извършеното от подсъдимия престъпление от чл. 302, т. 2 вр. чл. 301, ал. 1 от НК в такова по чл. 301, ал. 1 от НК и намалил наложените на подсъдимия наказания, както следва: наказанието „лишаване от свобода“ от три години на една година, наказанието „лишаване от право да заема длъжност в системата на НАП“ от три години на две години и наказанието „глоба“ от 1000 лева на 500 лева. Съдът намалил и размера на определения на основание чл. 66 от НК относно отложеното изпълнение на наказанието „лишаване от свобода“ изпитателен срок от четири на три години. Присъдата е потвърдена в останалата ѝ част.

В жалбата са релевирани касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от НПК – нарушение на материалния закон, допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание. Прави се искане за отмяна на въззивния съдебен акт и оправдаване на подсъдимия, алтернативно връщане на делото за ново разглеждане на първа или въззивна инстанция или изменение на наказанието „лишаване от свобода“ с наказание „пробация“.

С Решение № 187/19.12.2019 г. ВКС реши: Остава в сила решение № 93 от 21.06.2019 г. по в.н.о.х.д. № 65/ 2019 г. на Бургаския апелативен съд.

Наложени наказания:

- Ж. Х. Д. – „лишаване от свобода“ в размер на 2 години, изтърпяването на което на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено за срок от 3 години, „глоба“ в размер на 500 лв. и „лишаване от право да заема длъжност в системата на НАП“ за срок от 2 години.